

JÉGBE FAGYVA

Végre megérkezett a tél! Rendesen, ahogy vártuk... Fehér hótakaró borított mindent az Ady iskola udvarán is. A gyönyörű fenyők, a kopasz fák lehullott levelei mind jégbe fagyva.

Rohantunk az udvarra hógolyózni, de vörösre izzott a kezünk a hidegtől, mert kesztyű az nem volt nálunk. A fiúk kitalálták, hogy jéglemezzel befedik az ujjukat, hát mi is utánoztuk őket.

Ahogy kaparásztuk a havat, egyszerre megzörrent valami a kőmadár szobor mellett. Nini! Egy legyengült kismadár próbált elrejtőzni a hideg elől. Valami barna foltot, megsárgult levélmaradványt rángatott jégbe fagyva a csőrével, mint egy őskövületet. Megnéztük, de nem vettük el tőle, mert magok is potyogtak a kezünkre, biztos éhes volt szegény.

Minden nap vittünk neki magokat, még fészket is építettünk. Most azt várjuk, hogy tavasz legyen, és repüljön végre a MI MADARUNK!

